Kamil Weber¹

Źródła ukształtowania i współczesny obraz partii politycznych oraz kultury politycznej w Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej

Wprowadzenie

Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna (KRLD) postrzegana jest często jako najbardziej totalitarne państwo świata. Panujący tam system polityczny uważany jest zaś za dyktaturę, w której wszelkie decyzje uzależnione są tylko i wyłącznie od woli władcy. Rzeczywiście w sporej mierze takie twierdzenia mogą być słuszne. W przypadku Korei Północnej trudno bowiem mówić o funkcjonowaniu mechanizmów demokratycznych. W tamtejszym systemie politycznym bardzo silną pozycję posiada rządząca Partia Pracy Korei (PPK), także pozostająca jednak *de facto* w pełnym uzależnieniu od przywódcy. Ugrupowanie to wywiera determinujący wpływ na funkcjonowanie wielu instytucji publicznych. Nawet w art. 11 Konstytucji tego państwa możemy przeczytać: „Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna prowadzi wszelkie działania pod przewodnictwem Partii Pracy Korei”². Niejednokrotnie wobec tego można spotkać się z przekonaniem, że w Korei Północnej występuje tylko jedna partia polityczna. Funkcjonują tam jednak również trzy inne ugrupowania zrzeszone w Demokratycznym Froncie na Rzecz Zjednoczenia Ojczyzny. W art. 67. północnokoreańskiej ustawy zasadniczej znajduje się zapis stwierdzający, że: „Państwo gwarantuje warunki swobodnej działalności demokratycznych partii politycznych i organizacji społecznych”³. Wydaje się jednak, że ich znaczenie jest marginalne i mają one jedynie zapewnić pozory występowania tam demo-

¹ Uniwersytet Opolski, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6904-0073>, e-mail: kamilwr@onet.pl.

² *Socialist Constitution of the Democratic People's Republic of Korea*, Pyongyang 2014, s. 5.

³ *Ibidem*, s. 16.

kratycznych standardów. Należy też zauważyć, że chociaż północnokoreański system polityczny został przedstawiony w dość sporej ilości publikacji naukowych, to brak jest literatury, gdzie w sposób całościowy i spójny scharakteryzowany byłby tamtejszy system partyjny (o ile już samo zastosowanie takiego terminu nie jest nadużyciem, ze względu na zdecydowaną dominację PPK). W tym artykule na bazie dostępnych informacji zostanie jednak scharakteryzowany profil programowy i omówione będą możliwości samodzielnego działania wszystkich ugrupowań wchodzących w skład Najwyższego Zgromadzenia Ludowego (NZL), czyli parlamentu Korei Północnej.

Jak zostanie wykazane, samo postrzeganie znaczenia pluralizmu politycznego jest w KRLD zdecydowanie inne niż w większości współczesnych państw. Ma to swoje przyczyny natury historycznej i ideologicznej. Należy wobec tego przeanalizować jakie są źródła specyficznego systemu partyjnego, który wykształcił się w tym państwie oraz w jaki sposób funkcjonuje on obecnie. Pomocne w tym zakresie będą także dzieła północnokoreańskie, rzadko analizowane przez badaczy. Zawarta tam treść w istotnym stopniu ilustruje bowiem wyjątkowość sytuacji politycznej tego państwa. Wartościami pożądanymi i wymaganymi są tam jedność i wierność wobec partii rządzącej, a nawet wdzięczność wobec niej. Warto zatem zastanowić się czy przy obecnych uwarunkowaniach występujących w reżimie kierowanym przez Kim Jong-una taka sytuacja może ulegać stopniowej zmianie i możliwy będzie rozwój niezależnej aktywności politycznej. Ukazana zostanie także skala indoktrynacji prowadzonej wobec obywateli KRLD w różnego rodzaju stowarzyszeniach i organizacjach już od wieku dziecięcego, co w znaczący sposób może determinować ich późniejsze zapatrywania polityczne, jak też minimalizować ryzyko chęci podejmowania w przyszłości aktywności opozycyjnej wobec rządzących. Przedstawione zostaną również warunki, w jakich realizowane są konstytucyjnie zagwarantowane mechanizmy demokratyczne. Opisany będzie m.in. przebieg wyborów do Najwyższego Zgromadzenia Ludowego. Ogół tych czynników powinien pozwolić ukazać zarys przyczyn wykształcenia się obecnej, bardzo specyficznej kultury politycznej Korei Północnej oraz zastanowić się nad przyszłymi konsekwencjami takiego stanu rzeczy.

Wychowanie w sieci organizacji – przygotowanie obywateli do wykazywania jedności

Przystępując do analizy sytuacji politycznej w KRLD warto najpierw zastanowić się nad świadomością obywateli tego kraju oraz źródłami kształtowania się ich postaw. Na północy Półwyspu Koreańskiego popularnym sloganem są słowa

mówiące, że: „To jedyne państwo na świecie, gdzie człowiek rodzi się, żyje i umiera w organizacji”⁴. Wszystkie masowe zrzeszenia w Korei Północnej są w pełni podporządkowane i kontrolowane przez partię rządzącą. Ich funkcjonowanie ma z kolei przyczyniać się do umacniania pozycji i poparcia PPK. Pełnią one też inną rolę, mianowicie stwarzają wrażenie, że występuje tam charakterystyczna dla demokracji swoboda zrzeszania i prowadzenia niezależnej działalności politycznej⁵.

Już dzieci chodzące do przedszkoli, świetlic czy mieszkające w sierocińcach, mając sześć lat zaczynają przynależeć do pierwszej organizacji polityczno-wychowawczej, którą jest Organizacja Dziecięca. Wśród jej celów oficjalna dokumentacja wymienia m.in.: wychowanie dzieci „w duchu kolektywizmu i zdecydowane zwalczanie postaw indywidualistycznych i egoistycznych”⁶; nauczanie dzieci życia w dyscyplinie, karności i bezwzględny wykonywaniu poleceń czy też: „konieczność wychowywania w surowości, agresywności i nietolerancji wobec tych, którzy nie przestrzegają regulaminu”⁷. Widać zatem przystosowywanie od najmłodszych lat do bezwzględnego przestrzegania wyznaczonych norm i dezaprobaty względem tych, którzy tego nie robią.

Kiedy dzieci idą do pierwszej klasy są grupowane w „gwardie uczniowskie”, z których każda ma przydzielone zadania. Przykładowo do obowiązków dzieci z gwardii polityczno-wychowawczej należy czuwanie nad postawami politycznymi kolegów ze szkoły. Zajmują się one też malowaniem plakatów politycznych oraz prowadzeniem inwigilacji szkolnych znajomych i donoszeniem na nich. Prowadzi to do wypracowania niemal wzorcowych postaw, bez możliwości łamania regulaminu i sprzeciwiania się obowiązującym regułom. Warto zaznaczyć, że osoby pełniące określone funkcje w strukturach Organizacji Dziecięcej należą do PPK, podobnie jak wszyscy nauczyciele w szkołach i przedszkolach. Zamysłem Kim Il-sunga już w połowie lat 60. XX wieku było, by rodzice mieli ograniczony wpływ na kształtowanie poglądów dzieci, a w jak największym stopniu były one poddawane nadzorowi wychowawców, co miało budować odpowiednią postawę polityczną. W tym celu wprowadzono system, w którym dzieci przez sześć dni w tygodniu przebywały w przedszkolu lub szkole, a tylko niedzielę spędzały z rodzicami. Do dziś taki sposób wychowania młodzieży uważany jest za idealny. Ze względu na koszty nie jest jednak w pełni powszechny⁸.

⁴ W.J. Dziak, K. Sajewski, *Korea Północna. Wewnętrzne wektory trwania*, Warszawa 2016, s. 130.

⁵ U.S. Library of Congress, *Mass Organizations*, www.countrystudies.us [dostęp: 9.01.2019].

⁶ W.J. Dziak, K. Sajewski, op.cit., s. 123–124.

⁷ Ibidem, s. 123–126.

⁸ Ibidem.

Kiedy młoda osoba kończy 15 lat obowiązkowo wstępuje do Kimilsunowsko-Kimjongilowskiego Związku Młodzieży. Należą do niego studenci, młodzież pracująca i wojskowa⁹. Komórki tej organizacji istnieją w armii, zakładach produkcyjnych, spółdzielniach, szkołach, instytucjach kultury i agencjach rządowych. Należą do niej osoby w wieku do 26 lat, które w przyszłości mają zasilić szeregi partyjne¹⁰. Organizacja ta została założona w styczniu 1946 roku. Jej działanie ma odzwierciedlać: „jednogłośnie wolę i aspiracje wszystkich młodych ludzi w kraju”¹¹. Za swoją ideę przewodnią przyjmuje ona wyłącznie kimilsunizm-kimjongilizm. Podstawową zasadą jest natomiast wierne wspieranie programu i działań PPK oraz podążanie za przywództwem Kim Jong-una¹². Skupia ona prawdopodobnie ok. 5 mln członków¹³. Związek jest jednak zamknięty na obce wpływy i nie utrzymuje kontaktów z organizacjami młodzieżowymi w innych państwach. Członkowie Związku Młodzieży nadal poddawani są silnej indoktrynacji. Uczestniczą oni także w zajęciach tematycznych gloryfikujących czyny rodziny Kimów¹⁴. Przez wiele lat młodzież w sposób drobiazgowy poznaje zatem zasługi przywódców i wzrasta we wdzięczności za ich dokonania na rzecz narodu. Tak intensywna praca nad postawami ma pozwolić ukształtować wzorcowych poddanych dynastii rządzącej.

Dla wybranych obywateli o odpowiednich zasługach i powiązaniach rodzinnych, kolejnym etapem zaangażowania politycznego jest członkostwo w Partii Pracy Korei. Osoby, które nie trafiły do PPK przynależą natomiast do związków zawodowych, w których także odbywa się praca nad ich postawami politycznymi. W związkach tych nie prowadzi się działań na rzecz praw pracowników, zasad BHP czy sytuacji płacowej zatrudnionych. Celem jest natomiast budowanie kultu przywódcy, popularyzowanie polityki władz, organizowanie współzawodnictwa pracy oraz kontrola postaw¹⁵. Zadaniem Generalnej Federacji Związków Zawodowych jest ideologiczna edukacja i masowa organizacja polityczna klasy robotniczej. Serwis *Naenara* – nadzorowany przez władze północnokoreańskie pisze, że ideologią przewodnią Federacji jest wyłącznie kimilsunizm-kimjongilizm. Skupia ona przedstawicieli szerokich kręgów spo-

⁹ Ibidem, s. 126–127.

¹⁰ U.S. Library of Congress, op.cit.

¹¹ [b. a.], *Kimilsungist-Kimjongilist Youth League*, www.naenara.com.kp, [dostęp: 12.01.2019].

¹² Ibidem.

¹³ W.J. Dziak, K. Sajewski, op.cit., s. 218.

¹⁴ Ibidem, s. 127–128.

¹⁵ Ibidem, s. 130.

tecznych. Organizacja ta powiązana jest ściśle z Partią Pracy Korei i według oficjalnej propagandy lojalnie wspiera jej działania. Wśród celów Federacji wymieniana się też obronę i stosowanie idei oraz zasad PPK w polityce zagranicznej, jak również wzmacnianie jedności i solidarności z klasą robotniczą oraz anty-imperialistycznymi siłami, które – jak zostało napisane w statucie – na całym świecie walczą o niepodległość, pokój i socjalizm¹⁶.

Gloryfikowanie jedności i rzeczywista krytyka pluralizmu

Po przejęciu władzy Kim Jong-un także akcentował ogromne znaczenie Partii Pracy Korei, jak też podkreślał konieczność wierności wobec niej. W jednym ze swoich przemówień stwierdził: „Sens mojej rady polega na tym, aby ludzie z własnej woli krzyčili: »Niech żyje Partia Pracy!«, przy czym wszędzie – nie tylko na mitingach, ale również pojedynczo na samotnej wyspie czy w górskiej głuszy. Jeśli nasze kierownicze kadry, sługi narodu, wylewając pot patrioty będą zawsze na nogach [...] dla pomnożenia bogactwa i potęgi naszego kraju, naszej Ojczyzny i stworzenia ludziom warunków do życia w dobrobycie, to naród zawsze i wszędzie będzie z głębi swojego serca krzyczeć: »Niech żyje Partia Pracy!«”¹⁷. W podobnym tonie wypowiadał się jego ojciec. Kim Jong-il pisał bowiem: „Partia stanowi jądro mas ludowych, ściśle zespolonych wokół wodza pod względem ideowo-organizacyjnym. Jest ona rdzeniem samodzielnego organizmu społeczno-politycznego. Każdy człowiek zyskuje nieśmiertelne życie społeczno-polityczne w tym wypadku, kiedy za pośrednictwem organizacji partyjnej jednoczy się pod względem ideowo-organizacyjnym z wodzem, będącym centrum organizmu społeczno-politycznego i dzieli losy z partią”¹⁸. Kim Jong-il dodał ponadto, że: „Partia powinna wierzyć w naród, a naród w partię. Powinny prowadzić energiczną walkę, tworząc jedną całość i jeszcze bardziej umacniać jedność i zwartość całego społeczeństwa”¹⁹. Jego zdaniem partia wierzy narodowi, a ten z kolei jest jej bezgranicznie oddany²⁰. Kluczem do rewolucji ma być jedność wodza, partii i mas. Przywódca ma stanowić mózg oraz centrum jedności i zespolenia, a partia ma być organizacją polityczną urzeczywistniającą jego idee. Kim Jong-il pisał, że partia nie może

¹⁶ [b. a.], *General Federation of Trade Unions of Korea*, www.naenara.com.kp, [dostęp: 15.01.2019].

¹⁷ W.J. Dziak, K. Sajewski, op.cit., Aneks 6, s. 288–289.

¹⁸ Ibidem, s. 64–65.

¹⁹ J.-i. Kim, *Partia Pracy Korei – Partia Wielkiego Wodza, Towarzysza Kim Il Sunga*, s. 28, www.krld.pl/krld/biblio [dostęp: 12.01.2019].

²⁰ Ibidem, s. 27.

przewodząc rewolucji bez połączenia się z masami. Wraz z narodem ma ona stanowić monolit wspólnie z wodzem stojącym na jego czele²¹.

Bardzo mocno podkreślane jest zatem znaczenie jedności obywateli i wierności wobec partii rządzącej. W „Biuletynie Ambasady KRLD” w Polsce, zatytułowanym: *Partia Pracy Korei i jej sekretarz generalny Kim Jong-il*, możemy przeczytać: „[...] jednomyślność i spójność społeczeństwa koreańskiego stworzonego ze wspólnoty losu wodza, partii i mas ludowych [...] są niewyobrażalne w oderwaniu od trwałej jedności PPK. Jedność partii wspaniale jest przekazywana z pokolenia na pokolenie, jednomyślność i zjednoczenie społeczeństwa koreańskiego wzmacniają się w znacznie większym stopniu w epoce rządów Kim Jong-ila. [...] urzeczywistniono jedność partii i narodu jako dwóch głównych sił społeczeństwa w ideologii i stylu walki, a całe społeczeństwo stało się potężną społeczno-polityczną siłą. Takiego trwałego skupienia armii i narodu wokół lidera i partii nikt nie może zniszczyć”²². W dalszym fragmencie napisano też, że już w 1960 roku Kim Il-sung stworzył główne zasady budowania partii. Za kluczowe uznał w niej stworzenie jednolitego systemu ideowego oraz ustanowienie jednolitego przywództwa wodza wewnątrz partii. Miało to zagwarantować, że w szeregach Partii Pracy Korei dominować będą tylko idee Kim Il-sunga, a całe ugrupowanie będzie funkcjonować wyłącznie pod jego przywództwem, odznaczając się „żelazną dyscypliną i porządkiem”. Uznano to za najważniejsze zadanie, by PPK stała się „bojową i rewolucyjną partią, demonstrującą moc niezwykłości”²³. W oficjalnych tekstach podkreśla się też jej powszechność i zdolność do skupiania obywateli ze wszystkich środowisk – chłopów, robotników oraz intelektualistów²⁴.

Znaczenie niewyłamania się z linii politycznej partii akcentowano też w „Biuletynie Ambasady KRLD” zatytułowanym: *Partia Pracy Korei i Kim Jong-il*. Stwierdzono tam, że od początku swej pracy w Komitecie Centralnym Partii przywódca ten podkreślał konieczność jedności w ramach PPK jako zasadniczy wymóg jej umacniania i dalszego rozwoju. Jego działania miały spowodować, że wszyscy członkowie partii mocno utożsamiali się z ideami *Juche* i niezależnie od okoliczności myśleli i działali wyłącznie zgodnie z wolą partii. W biuletynie tym napisano: „Ustał wewnątrz partii system przywództwa wodza i nie dopuścił do pojawienia się najmniejszego elementu obcego, naruszające-

²¹ Ibidem, s. 6.

²² „Biuletyn Ambasady KRLD” w Polsce, *Partia Pracy Korei i jej sekretarz generalny Kim Jong Il*, s. 2, <http://krld.pl/krld/czytelniateksty/biuletyny> [dostęp: 16.01.2019].

²³ Ibidem, s. 2–3.

²⁴ „Biuletyn Ambasady KRLD” w RP, *Workers' Party of Korea, Great Party of Kim Il Sung and Kim Jong Il*, s. 1, <http://krld.pl/krld/czytelniateksty/biuletyny> [dostęp: 13.01.2019].

go i niszczącego jedność partii, i w ten sposób zapewnił czystość partyjnych szeregów. W efekcie, Partia Pracy Korei zjednoczyła się jak monolit na bazie jednej myśli wokół jednego centrum, osiągnęła trwałą jedność swoich szeregów opartą na wspólnej woli i poczuciu długu moralnego. W Partii Pracy Korei nigdy nie było sekciarzy i walki frakcyjnej, często mające miejsce w partiach innych krajów”²⁵. Według tego tekstu źródłowego wszyscy członkowie partii w oparciu o idee *Juche* wykazują jedność myśli i woli, a przy tym wierność poglądom oraz przywództwu państwowemu. Miało to uchronić PPK przed podzieleniem losu szeregu partii komunistycznych w innych państwach, gdzie ugrupowania te spotkał najpierw wewnętrzny rozpad, a następnie całkowity upadek. W cytowanym powyżej biuletynie można przeczytać również, że zdaniem Kim Jong-ila: „[...] rola Partii Pracy Korei polega na tym, aby działać dla narodu, walczyć o zaspokojenie jego potrzeb i interesów. Zwracał szczególną uwagę na to, aby PPK łączyła wokół siebie szerokie masy i wzięła na siebie odpowiedzialność za ich los, jak rodzona matka. [...]. Dlatego naród koreański nazywa Partię Pracy Korei matką, powierza jej swój los i staje jak jeden, aby wprowadzić w życie linię i politykę partii. Nierozdzielna jedność partii i narodu – oto prawdziwe oblicze Korei”²⁶.

W oficjalnych tekstach dominuje zatem również retoryka, zgodnie z którą obywatele powinni być wdzięczni partii za wszelkie jej dokonania na rzecz narodu, wobec czego muszą wykazywać się wiernością i jednoznacznym poparciem dla jej działań. W innym „Biuletynie Ambasady KRLD” o zasługach PPK pisano, że w najtragiczniejszych dla Koreańczyków czasach, czyli w okresie japońskiej okupacji, Kim Il-sung rozpoczął działalność rewolucyjną i zdał sobie sprawę, że w celu odrodzenia Korei należy organizować i rozwijać antyjapońską walkę narodowowyzwoleńczą oraz mobilizować cały naród. Do realizacji tego celu niezbędny był natomiast „zorganizowany trzon”, czyli właśnie partia. W biuletynie tym PPK przypisano ponadto obronę narodu w trakcie wojny koreańskiej, „nieprzerwanych aktów agresji i intryg ze strony imperialistów” oraz negatywnie zmieniającej się sytuacji międzynarodowej. Pomimo tych trudności Partii Pracy Korei zawdzięczono zakończenie rewolucji społecznej oraz budowę systemu, gdzie najważniejszą pozycję zajmują potrzeby ludu²⁷. W „Biuletynie Ambasady KRLD” z 2005 r. można przeczytać, że chociaż po wojnie

²⁵ „Biuletyn Ambasady KRLD” w Polsce, *Partia Pracy Korei i Kim Jong Il*, s. 1, <http://krlld.pl/krlld/czytelniateksty/biuletyny> [dostęp: 11.01.2019].

²⁶ Ibidem, s. 2.

²⁷ „Biuletyn Ambasady KRLD” w Polsce, *Prezydent Kim Ir Sen i Partia Pracy Korei (z okazji 58 rocznicy powstania Partii Pracy Korei)*, s. 1, <http://krlld.pl/krlld/czytelniateksty/biuletyny> [dostęp: 17.01.2019].

koreańskiej na Półwyspie pozostały jedynie zgłiszczają i Amerykanie nie wierzyli, że zniszczenia te można naprawić choćby w sto lat, cel ten osiągnięto znacznie szybciej właśnie dzięki PPK. W trzy lata odbudowano kraj, a w czternaście dokonano jego uprzemysłowienia. Kolejny fragment powyższego biuletynu, gloryfikujący dokonania partii na rzecz narodu mówi: „W ciągu 60 lat Partia Pracy Korei doskonale określiła los narodu kierując się dewizą: »Kłaniać się narodowi jak niebu«, prowadząc politykę zaufania i miłości do narodu. Ta dewiza ma odbicie w całej linii i polityce Partii Pracy Korei, w hasła »Służę narodowi!«, [...]. Obecnie naród koreański absolutnie ufa PPK jako swojemu politycznemu przywódcy i »partii-matce«, całkowicie zawiera jej swój los i z oddaniem popiera jej przywództwo. Niepodzielna jedność partii i narodu – oto prawdziwa twarz Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej”²⁸.

Jak ukazano w zaprezentowanych powyżej fragmentach, północnokoreańska propaganda kształtuje przekonanie, że ze względu na wymienione zasługi partii, obywatele powinni być gotowi do poświęceń. W jednym z „Biuletynów Ambasady KRLD” napisano, że Partia Pracy Korei jednoczy miliony obywateli, którzy podobnie jak członkowie Związku na Rzecz Obalenia Imperializmu są gotowi bronić wodza nawet własnym ciałem, co ma gwarantować jej zwycięstwo w walce z imperializmem²⁹. Kim Jong-il pisał, że społeczeństwo całkowicie wierząc w partię ma bezgranicznie powierzać jej swój los³⁰. Z kolei dzięki temu, że stała się organizacją masową, ma ona wyrażać wolę i potrzeby ludu, tworząc z nimi jedność³¹. W tym celu ma stale wzmacniać prace ideologiczno-wychowawcze, które polegają nie tylko na wpajaniu wytycznych *Juche*, ale też na walce ze służalczością, dogmatyzmem, podziałami i rewizjonizmem, które określane są jako wypaczenia i elementy sekciarstwa. Wprost powiedziane jest, że ma to zakończyć frakcyjność wyrządzającą przez lata wiele szkód oraz uniemożliwić przenikanie innych oportunistycznych nurtów ideologicznych³². Taki stan rzeczy ma pozwolić w pełni realizować wyznaczone zadania. W jednym z tekstów Kim Jong-il pisał, że pod przewodnictwem Kim Il-sunga partia zapisała nową, pełną sławy kartę w historii mieszkańców Korei Północnej i „dokonała na tej drodze nieśmiertelnych i wielkich czynów”³³.

²⁸ „Biuletyn Ambasady KRLD” w Polsce, *Partia Pracy Korei – 60 lat zwycięstwa i chwały*, s. 2, <http://krlld.pl/krlld/czytelniateksty/biuletyny> [dostęp: 13.01.2019].

²⁹ „Biuletyn Ambasady KRLD” w Polsce, *Związek na Rzecz Obalenia Imperializmu i Partia Pracy Korei*, s. 4, <http://krlld.pl/krlld/czytelniateksty/biuletyny> [dostęp: 7.01.2019].

³⁰ J.-i. Kim, op.cit., s. 22.

³¹ Ibidem, s. 11.

³² Ibidem, s. 7–8.

³³ Ibidem, s. 2.

Można zauważyć, że w efekcie wymagane jest nie tylko poczucie wdzięczności za dokonania PPK na rzecz narodu, ale też oczekuje się jedności obywateli z partią oraz pełnej zgodności i jednomyślności wśród jej członków. Od dziesięcioleci była wobec tego zauważalna zdecydowana walka z podziałami wewnątrzpartyjnymi. Kiedy we wrześniu 1961 r. zwołano IV Kongres PPK, zdaniem biografów Kim Il-sunga – Da Sook-suha, przywódca posiadał już władzę absolutną. Stało się to po wyeliminowaniu frakcji proradzieckiej i prochińskiej. Na skutek tego nikt nie zagrażał już jego pozycji³⁴. Kim Jong-il wskazywał później, że powodem upadku systemu socjalistycznego w państwach europejskich była: „kapitulanka, rewizjonistyczna i kontrrewolucyjna postawa renegatów i zdrajców socjalizmu w szeregach rządzących w Europie Wschodniej partii komunistycznych”³⁵. Uznał więc, że nie można opierać władzy tylko na sile partii, w której mogą pojawić się zdrajcy. Wobec tego zaczął zwiększać też kontrolę nad armią oraz wzmacniać jej rolę w krajowym systemie politycznym³⁶. Nie zmienia to jednak faktu, że PPK pozostaje organizacją niezwykle istotną dla utrzymywania stabilności reżimu, zwłaszcza w okresie rządów Kim Jong-una.

Władza PPK nadal przejawia się niemal w każdej sferze aktywności społecznej³⁷. Jak ukazano, lojalność wobec partii rządzącej jest raczej wymogiem i przedstawiana jest jako swego rodzaju nakaz moralny. Przytoczone powyżej fragmenty oficjalnych tekstów i cytaty słów przywódców ukazały, jak mocno podkreślane jest znaczenie jedności. Dotyczy to nie tylko jednomyślności w szeregach samej Partii Pracy Korei, ale też poczucia wspólnoty między wódcem, partią i całym społeczeństwem. Wszelkie próby niezależnej działalności politycznej czy przejawy sposobu myślenia niewpisującego się w linię programową partii rządzącej mogłyby zostać odebrane jako przejaw zdrady i braku wdzięczności za wszelkie dokonania PPK, wychwalane przez krajową propagandę. Nie można wobec tego oczekiwać umacniania tam znaczenia ugrupowań, które byłyby konkurencyjne wobec partii założonej przez „wiecznego przywódcę narodu” i kierowanej w kolejnych latach przez jego potomków.

Znaczenie Partii Pracy Korei

Kim Jong-il w tekście pt. *Partia Pracy Korei – Partia Wielkiego Wodza, Towarzysza Kim Il-sunga* pisał, że od samego początku PPK miała być odpowiedzialna

³⁴ A. Scobell, *Kim Jong Il and North Korea: The Leader and the System*, Carlisle 2006, s. 19.

³⁵ W.J. Dziak, K. Sajewski, op.cit., s. 146–147.

³⁶ Ibidem, s. 146–147.

³⁷ L. Murray, *Korean Workers Party*, www.britannica.com [dostęp: 8.01.2019].

za losy kraju i narodu³⁸. Według oficjalnej propagandy powstała ona na bazie Związku na Rzecz Obalenia Imperializmu, który Kim Il-sung miał założyć w październiku 1926 r. czyli mając czternaście lat. Związek ten za główny cel obrał sobie obalenie japońskiego imperializmu oraz doprowadzenie do odzyskania przez Koreę niepodległości. Wśród pierwotnych zadań PPK wymieniano zatem również: walkę przeciwko amerykańskim imperialistom, zabieganie o pokój, demokrację, niezależność kraju oraz zwycięstwo socjalizmu³⁹.

W rzeczywistości Kim Il-sung objął kierownictwo w Partii Pracy Korei w wyniku decyzji podjętej przez Józefa Stalina⁴⁰. Wzorce zaczerpnięte ze Związku Radzieckiego widoczne były w sposobie tworzenia struktur i działaniu tamtejszych ugrupowań politycznych⁴¹. Andrei Lankov wymienia kilka elementów wspólnych systemu północnokoreańskiego oraz rozwiązań funkcjonujących w ZSRR w czasie zimnej wojny. Wyliczył wśród nich: istnienie głównej partii rządzącej oraz podporządkowanych jej ugrupowań satelickich, występowanie na karcie do głosowania tylko jednego kandydata – wyznaczonego przez dominującą partię oraz niezwykle wysoką frekwencję wyborczą i poparcie dla tych kandydatów⁴². Jak wspomniano we wstępie, znaczenie i wpływ tej partii podkreśla fakt, że zgodnie z Konstytucją, Korea Północna ma rozwijać wszystkie działania pod przewodnictwem PPK. Państwo teoretycznie ma jednak zagwarantować również warunki do swobodnego działania wszelkich demokratycznych ugrupowań politycznych i organizacji społecznych⁴³. W rzeczywistości natomiast instytucje rządowe są traktowane jako realizatorzy polityki nakreślonej przez kierownictwo Partii Pracy Korei. Mają one także mobilizować obywateli i kierować ich działaniami. Wszystkie kluczowe stanowiska rządowe są obsadzone przez jej członków, którzy przechodzą wcześniej szkolenie ideologiczne⁴⁴.

Ugrupowanie to w pełni kontroluje system wyborczy i ustala listy kandydatów. Wszystkie inne partie i organizacje społeczne współpracują z nią i są

³⁸ J.-i. Kim, op.cit., s. 15.

³⁹ „Biuletyn Ambasady KRLD” w Polsce, *Związek na Rzecz Obalenia...*, op.cit., s. 1–2.

⁴⁰ [b. a.], *The Kim Family Party, an Aberration in Socialist History*, Turns 70, www.economist.com/news/asia [dostęp: 8.01.2019].

⁴¹ N. Levi, *System polityczny Korei Północnej. Aspekty kulturowe*, Warszawa 2013, s. 66.

⁴² O. Hotham, *Elections Used to Keep Tabs on Whereabouts of Citizens*, www.nknews.org [dostęp: 11.01.2019].

⁴³ *Socialist Constitution of...*, op.cit., s. 5, 16.

⁴⁴ U.S. Library of Congress, *Government and the Party*, www.countrystudies.us/north-korea [dostęp: 9.01.2019].

jej podległe realizując nakreślone przez nią wytyczne⁴⁵. Partia formułuje narodowe cele i priorytety polityki. Jest również głównym koordynatorem działań administracyjnych i gospodarczych na szczeblu krajowym i lokalnym⁴⁶. Zdaniem A. Lankova pełni ona obecnie funkcję „superrządu”, kontrolując nie tylko administrację państwową, ale też wszystkie aspekty życia społecznego⁴⁷. Teoretycznie członkostwo w partii jest możliwe dla każdego pełnoletniego obywatela. Muszą oni jednak wykazać się lojalnością polityczną i odpowiednim pochodzeniem klasowym. Kandydatura musi również zostać poparta przez dwóch członków PPK, posiadających pozytywną opinię. Obywatele należący do tej partii zaliczani są do krajowej elity i mogą liczyć na szczególne preferencje przy przydzielaniu mieszkań, dostępie do edukacji i żywności⁴⁸. Legitymację partyjną PPK posiada około 3 mln Koreańczyków z Północy⁴⁹. W 2014 r. w Najwyższym Zgromadzeniu Ludowym jej przedstawicielom przypadło 607 miejsc, co ukazuje ogromną skalę jej wpływów⁵⁰. W przeliczeniu daje to bowiem ponad 88% mandatów w całej izbie.

Pozory demokracji parlamentarnej – charakterystyka pozostałych partii północnokoreańskich

Poza rządzącą Partią Pracy Korei, wśród ugrupowań wchodzących w skład północnokoreańskiego parlamentu należy jednak wymienić także inne formacje, a przede wszystkim Koreańską Partię Socjaldemokratyczną. Według oficjalnych przekazów, powstała ona w listopadzie 1945 r. jako sprzeciw wobec imperializmu i feudalizmu⁵¹. Wśród jej założycieli dominowali przedsiębiorcy, kupcy, rzemieślnicy i przedstawiciele drobnomieszczaństwa. Według witryny *Naenara* byli wśród nich nawet chrześcijanie. W planach twórców ugrupowanie te miało eliminować skutki imperialistycznych rządów japońskich wojskowych i budować nowe, demokratyczne społeczeństwo. Ideą przewodnią tej partii jest dążenie do zapewnienia suwerenności, demokracji, pokoju i obrony praw człowieka, przy uwzględnieniu uwarunkowań historycznych Korei i cech naro-

⁴⁵ L. Murray, op.cit.

⁴⁶ U.S. Library of Congress, *Government and...*, op.cit.

⁴⁷ [b. a.], *The Kim Family Party...*, op.cit.

⁴⁸ L. Murray, op. cit., [dostęp: 8.01.2019].

⁴⁹ N. Levi, *System polityczny Korei...*, op.cit., s. 69.

⁵⁰ [b. a.], *Democratic People's Republic of Korea, Choe Go In Min Hoe Ui (Supreme People's Assembly)*, www.ipu.org [dostęp: 11.01.2019].

⁵¹ O. Hotham, op.cit.,

dowych obywateli⁵². W 2014 r. jej przedstawiciele uzyskali 50 miejsc w NZL⁵³.

Drugie ugrupowanie to Czundoistyczna Partia Czongu utworzona w lutym 1946 roku przez chłopów o zapatrywaniach czundoistycznych⁵⁴. Jest ona reprezentacją wyznawców religii czundoistycznej, powstałej z połączenia taoizmu, buddyzmu i konfucjanizmu. Zwolennicy tych wierzeń określani są jako sekta religijna, której przekonania rozpowszechniały się w XIX w., zwłaszcza wśród chłopstwa. Celem tego ugrupowania ma być ustanowienie harmonii wśród wszystkich członków społeczeństwa Korei Północnej⁵⁵. Określana jest jako formacja demokratyczna, która powstała mając na celu sprzeciw wobec imperialistycznej agresji w stosunku do Korei i chęci jej podporządkowania. Partia ta miała przyłączyć się do walki o zapewnienie niezależności narodowej oraz budowanie zamożnego, silnego i demokratycznego państwa. Jej członkowie postulowali zwłaszcza niezależność wobec wpływów japońskich i świata zachodniego. Obecnie jako swój cel deklaruje budowę państwa opiekuńczego z wysoko rozwiniętą, samodzielną gospodarką narodową i kulturą opartą na filozofii *Juche*⁵⁶. Posiada w parlamencie 22 przedstawicieli⁵⁷.

Ostatnią frakcją – która bywa określana jako najbardziej tajemnicza – jest *Choch'ongryn*, czyli Generalne Zrzeszenie Koreańczyków Mieszkających w Japonii. Siedziba tego ugrupowania znajduje się w Tokio i pełni ono *de facto* funkcję ambasady KRLD w tym kraju⁵⁸. Grupa ta ma także pozyskiwać lojalność ponad 600 tys. Koreańczyków na terenie Japonii. Szacuje się, że przynajmniej 1/3 z nich rzeczywiście solidaryzuje się z władzami w Pjongjang. Są oni traktowani przez władze KRLD jako ich obywatele i mają możliwość kształcenia się w koreańskich szkołach finansowanych przez reżim północnokoreański na terenie Japonii⁵⁹. W szeregach NZL Zrzeszenie posiada pięciu przedstawicieli⁶⁰. Trudno jednak oczekiwać, by wskazane – pozornie opozycyjne – ugrupowania mogły stanowić jakąkolwiek przeciwwagę dla partii rządzącej. Raczej jedynie dodatkowo legitymizują działania PPK.

52 [b. a.], *Korea Social Democratic Party*, www.naenara.com.kp [dostęp: 12.01.2019].

53 O. Hotham, op.cit.

54 [b. a.], *Chondoist Chongu Party*, www.naenara.com.kp [dostęp: 14.01.2019].

55 O. Hotham, op.cit. [dostęp: 11.01.2019].

56 [b. a.], *Chondoist Chongu...*, op.cit.

57 O. Hotham, op.cit.

58 Ibidem.

59 U.S. Library of Congress, *Mass Organizations...*, op.cit.

60 O. Hotham, op.cit..

Pokaz jednomyślności narodu – wybory powszechne

Dominacja Partii Pracy Korei oraz całkowity brak realnego działania mechanizmów demokratycznych zauważalny jest nie tylko w kształcie i funkcjonowaniu północnokoreańskiego systemu politycznego oraz ciągłego agitowania obywateli na rzecz poparcia dla władz już od najmłodszych lat. Wybory do organów przedstawicielskich na wszystkich szczeblach również wydają się jedynie stwarzać pozory demokracji. Ich przebieg uwidacznia też dominację jednej partii i brak możliwości podejmowania niezależnej działalności politycznej oraz prezentowania linii pogładowej innej niż oficjalna. Pojawia się także wątpliwość czy po latach opisanej powyżej indoktrynacji obywatele mogą wykazywać skłonności do zachowań niezgodnych z oczekiwaniami rządzących. Wybory odbywają się ponadto nieregularnie i nie są przeprowadzane ani w sposób wolny, ani uczciwy⁶¹. Występuje tam obowiązek prawny wzięcia udziału w procesie elekcji⁶². W każdym z 687 okręgów wyborczych jest jeden kandydat do NZL⁶³. Wyznaczani są oni przez wspomniany Demokratyczny Front na Rzecz Zjednoczenia Ojczyzny kierowany przez PPK⁶⁴. Według raportu przedstawionego na stronach Departamentu Stanu USA, przykładowo wybory z 2003 r. budziły liczne zastrzeżenia. Wymiar sprawiedliwości także nie był wtedy niezależny. Obywatele nie mieli faktycznej możliwości zmiany władz, a system polityczny został określony jako w pełni zdominowany przez partię rządzącą z wodzem na czele⁶⁵. Kim Jong-il ubiegający się wtedy również o mandat poselski zdobył w swoim okręgu wyborczym 100% poparcia. Według raportu Centralnej Komisji Wyborczej frekwencja wyniosła tam 99,9%. Obywatele, którzy mieszkali za granicą lub pracowali na morzu nie mogli brać udziału w głosowaniu⁶⁶. Z kolei w 2009 r. frekwencja w wyborach wyniosła 99,98%, a wszyscy posłowie zostali wybrani ze 100% poparciem⁶⁷. W Korei

⁶¹ U.S. Department of State, *Diplomacy in Action*, www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/2004/41646.html [dostęp: 16.01.2019].

⁶² A. Moon, *N. Korea Vote May Point to Kim Successor*, www.reuters.com/article [dostęp: 18.01.2019].

⁶³ S.-h. Choe, *North Korea Uses Election To Reshape Parliament*, www.nytimes.com [dostęp: 16.01.2019].

⁶⁴ D. Wiener-Bronner, *Yes, There Are Elections in North Korea and Here's How They Work* www.thewire.com [dostęp: 17.01.2019].

⁶⁵ U.S. Department of State, *Diplomacy...*, op.cit.

⁶⁶ [b. a.], *DPRK Holds Election of Local and National Assemblies*, www1.korea-np.co.jp [dostęp: 14.01.2019].

⁶⁷ S.-h. Choe, op.cit.

Północnej od 1999 r. odbywają się także wybory do władz lokalnych. Podobnie jednak jak w przypadku elekcji do NZL, na karcie do głosowania widnieje tylko jeden kandydat – wyznaczony przez kierownictwo Partii Pracy Korei. Głosowania te nie są też tajne, a każdy głos sprzeciwu wobec danego kandydata musi być wrzucony do drugiej, specjalnie do tego przeznaczonej urny. Takie zachowanie jest rozumiane jako akt zdrady⁶⁸.

Proces elekcji nie tylko stwarza pozory demokracji, ale też służy sprawdzaniu lojalności wyborców i zdolności lokalnych działaczy do ich mobilizowania oraz kontrolowania⁶⁹. Dzięki temu, że głosowanie jest obowiązkowe, władze mogą też zweryfikować, którzy obywatele uciekli z kraju. Jeżeli na liście osób, które udały się na głosowanie kogoś brakuje, następuje sprawdzenie przyczyny takiego stanu rzeczy⁷⁰. Tego typu przejaw niesubordynacji powoduje zagrożenie nie tylko dla danego wyborcy, ale też całej jego rodziny⁷¹. W 2014 r. odbyło się pierwsze głosowanie od czasu przejścia rządów przez Kim Jong-una. On sam również ubiegał się o mandat poselski pełniąc przy tym funkcję przewodniczącego Komisji Obrony Narodowej (KON), Pierwszego sekretarza Partii Pracy Korei oraz głównego dowódcy sił zbrojnych⁷². Zgodnie z oficjalnymi danymi dokładnie 100% głosujących udzieliło poparcia nowemu przywódcy⁷³. W wielu okręgach wyborcy często nie wiedzą nawet na kogo oddają głos. Teoretycznie można zagłosować przeciw kandydatowi wyznaczonemu przez władze, skreślając jego imię. Podobnie jak przy wyborach do lokalnych zgromadzeń wymaga to jednak wrzucenia głosu do innej urny, przez co wyborca zwraca na siebie uwagę urzędników⁷⁴. Trudno mówić też o swobodnym podejmowaniu decyzji, jeśli przed każdymi wyborami media wzywają do okazywania jedności z przywódcą⁷⁵.

Funkcjonowanie tego systemu oraz sposób realizowania konstytucyjnie gwarantowanych mechanizmów demokratycznych mogą wydawać się nietypowe. U jego źródeł znajdują się bowiem przekonania, które mocno odbiegają od standardów obecnie dominujących w większości państw świata. W Korei Północnej zasadą organizacyjną partii rządzącej ma być centralizm demokratyczny

⁶⁸ [b. a.], *North Korea elections: What is Decided and How*, www.bbc.com [dostęp: 19.01.2019].

⁶⁹ S.-h. Choe, op.cit..

⁷⁰ O. Hotham, op.cit.

⁷¹ E. Rauhala, *North Korea Elections: A Sham Worth Studying*, www.time.com [dostęp: 19.01.2019].

⁷² [b. a.], *Democratic People's Republic of Korea*, Choe..., op.cit.

⁷³ E. Rauhala, op.cit.

⁷⁴ O. Hotham, op.cit.

⁷⁵ S.-h. Choe, op.cit.

polegający na rozwijaniu demokracji pod warunkiem utrzymania dyscypliny i porządku. Dzięki temu ma ona funkcjonować pod przywództwem wodza. W innym wypadku jako niewyobrażalna określana jest jedność i zgodność jej działań. Zdaniem Kim Jong-ila demokracja miała umożliwić ujednolicenie woli mas, partii i narodu. Kiedy natomiast funkcjonuje ona bez wyraźnych zasad, ma to prowadzić do bałaganu i rozłamu⁷⁶. Władze krytykują też ideę rywalizacyjnych wyborów i konkurencji między partiami politycznymi, nazywając takie zjawisko artefaktem kapitalizmu⁷⁷. Według rozumienia przedstawicieli reżimu północnokoreańskiego, system wielopartyjny oznacza sytuację, w której społeczeństwo jest podzielone i skonfliktowane. Istnieją wówczas grupy o odmiennych poglądach walczące ze sobą, by po wygranej przeforsować jedynie własne interesy. W Korei Północnej natomiast eksponowana ma być zgodność narodu i dbanie o jego wspólne dobro⁷⁸. Nie funkcjonuje tam system rywalizacyjny, w którym poszczególne ugrupowania mogłyby prezentować odmienne poglądy i podejmować krytykę. System głosowania skonstruowany jest tak, by nie tyle decydować o wyborze kandydatów z poszczególnych partii, a jedynie wyrazić solidarne poparcie dla przedstawicieli władzy.

Zakończenie

Kultura polityczna Korei Północnej i występujący tam system partyjny są zatem bardzo specyficzne i w wielu aspektach dalece odbiegają od standardów znanych z większości państw demokratycznych. W sposobie zorganizowania tamtejszych instytucji i mechanizmach sprawowania władzy przejawiają się tradycje patriarchalnych rządów. Często zauważalne jest to nawet w treści zapisów zawartych w Konstytucji Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej. Jak natomiast ukazano, pomimo wielu regulacji prawnych, które powinny zapewniać udział społeczeństwa w sprawowaniu władzy, nie mają one w rzeczywistości przełożenia na panującą tam sytuację. Wszelkie formy działań innych niż zgodnie z linią polityki rządzących, postrzegane są jako zdrada stanu, a nie pluralizm polityczny, charakterystyczny dla państw demokratycznych. Stanem pożądanym i przedstawianym jako docelowy jest zatem nie tyle istnienie rywalizujących ze sobą ugrupowań prezentujących różnorodne poglądy, a pełna jednomyślność narodu. Trudno wobec tego oczekiwać zmian inspirowanych

⁷⁶ J.-i. Kim, op.cit., s. 9.

⁷⁷ U.S. Department of State, *Diplomacy...*, op.cit.

⁷⁸ S.-a. Kim, *Conception of Democracy and Human Rights in the Democratic People's Republic of Korea*, Seoul 2008, s. 13.

oddolnymi działaniami. Po pierwsze, według formalnych zapisów – i w sposób rzeczywisty – przywódca posiada pełną władzę piastując wiele kluczowych stanowisk państwowych. Dodatkowo, istnieją liczne instytucje mające na celu kontrolę obywateli, jak też wzajemny nadzór. Rządy jednostki umacniane są przez wartości konfucjańskie zakorzenione w świadomości Koreańczyków. Tradycje te wiążą się również z brakiem skłonności do występowania przeciwko władzy oraz do podejmowania indywidualnych działań. W połączeniu z wiarą w propagandowe hasła głoszące idee nacjonalistyczne, powoduje to wykształcenie się silnych struktur władzy o pełnej zdolności do monitorowania i tłumienia ewentualnego sprzeciwu. Rozwój niezależnej działalności politycznej w Korei Północnej może być zatem w ciągu najbliższych lat bardzo utrudniony. Powodem tego są również opisane w tekście: wychowanie obywateli w duchu jednomyślności, kontrola postaw politycznych społeczeństwa, dominująca pozycja partii rządzącej oraz brak realnej opozycji politycznej.

Bibliografia

- „Biuletyn Ambasady KRLD” w Polsce, *Partia Pracy Korei i jej sekretarz generalny Kim Jong Il*, <http://krld.pl/krld/czytelniateksty/biuletyny>.
- „Biuletyn Ambasady KRLD” w Polsce, *Partia Pracy Korei i Kim Jong Il*, <http://krld.pl/krld/czytelniateksty/biuletyny>.
- „Biuletyn Ambasady KRLD” w Polsce, *Partia Pracy Korei – 60 lat zwycięstwa i chwały*, <http://krld.pl/krld/czytelniateksty/biuletyny>.
- „Biuletyn Ambasady KRLD” w Polsce, *Prezydent Kim Ir Sen i Partia Pracy Korei (z okazji 58 rocznicy powstania Partii Pracy Korei)*, <http://krld.pl/krld/czytelniateksty/biuletyny>.
- „Biuletyn Ambasady KRLD” w Polsce, *Związek na Rzecz Obalenia Imperializmu i Partia Pracy Korei*, <http://krld.pl/krld/czytelniateksty/biuletyny>.
- „Biuletyn Ambasady KRLD” w RP, *Workers’ Party of Korea, Great Party of Kim Il Sung and Kim Jong Il*, <http://krld.pl/krld/czytelniateksty/biuletyny>.
- Choe S.-h., *North Korea Uses Election To Reshape Parliament*, www.nytimes.com.
- Dziak W.J., Sajewski K., *Korea Północna. Wewnętrzne wektory trwania*, Warszawa 2016.
- Hotham O., *Elections Used to Keep Tabs on Whereabouts of Citizens*, www.nknews.org.
- Kim J.-i., *Partia Pracy Korei – Partia Wielkiego Wodza, Towarzysza Kim Il Sunga*, www.krld.pl/krld/biblio.
- Kim S.-A., *Conception of Democracy and Human Rights in the Democratic People’s Republic of Korea*, Seoul 2008.

- Kło/PAP, *Kim kończy kongres partii wielką paradą*, www.tvn24.pl.
- Levi N., *Korea Północna – zarys ewolucji systemu politycznego*, Warszawa 2017.
- Levi N., *System polityczny Korei Północnej. Aspekty kulturowe*, Warszawa 2013.
- Moon A., *N. Korea Vote May Point to Kim Successor*, www.reuters.com/article.
- Murray L., *Korean Workers Party*, www.britannica.com.
- Rauhala E., *North Korea Elections: A Sham Worth Studying*, www.time.com.
- Scobell A., *Kim Jong Il and North Korea: The Leader and the System*, Carlisle 2006.
- Socialist Constitution of the Democratic People's Republic of Korea*, Pyongyang 2014.
- U.S. Department of State, *Diplomacy in Action*, www.state.gov/j/drl/rls/hr-rpt/2004/41646.html.
- U.S. Library of Congress, *Government and the Party*, www.countrystudies.us/north-korea.
- U.S. Library of Congress, *Mass Organizations*, www.countrystudies.us.
- U.S. Library of Congress, *Party Leadership and Elite Recruitment*, www.countrystudies.us.
- Wiener-Bronner D., *Yes, There Are Elections in North Korea and Here's How They Work*, www.thewire.com.
- [b. a.], *Chondoist Chongu Party*, www.naenara.com.kp.
- [b. a.], *Democratic People's Republic of Korea, Choe Go In Min Hoe Ui (Supreme People's Assembly)*, www.ipu.org.
- [b. a.], *DPRK Holds Election of Local and National Assemblies*, www1.korea-np.co.jp.
- [b. a.], *General Federation of Trade Unions of Korea*, www.naenara.com.kp.
- [b. a.], *Kimilsungist-Kimjongilist Youth League*, www.naenara.com.kp.
- [b. a.], *Korea Social Democratic Party*, www.naenara.com.kp.
- [b. a.], *North Korea elections: What is Decided and How*, www.bbc.com.
- [b. a.], *The Kim Family Party, an Aberration in Socialist History, Turns 70*, www.economist.com/news/asia.

The sources of origin and contemporary shape of the political parties and political culture in the Democratic People's Republic of Korea

Abstract

The Democratic People's Republic of Korea is a state with very specific political culture and unparalleled mechanisms of the functioning of the political parties. The article is intended to show the reasons for its development in its present form and what may even more important – the attitudes of citizens. It presents a characteristic understanding of democracy and the perception of political pluralism, which is not a desirable value at all, and the unanimity of the whole nation is glorified instead. Contrary to popular belief, in North Korea – apart from the ruling Workers' Party of Korea – there are also other political groups with representatives in parliament. Therefore, the genesis of

their creation and the profile were presented. The text is also an analysis of their actual significance and impact on the DPRK's party system and policy, and whether the current situation may change significantly in the near future, also considering the possibility of citizens undertaking independent political activity.

Keywords: North Korea, Workers' Party of Korea, Kim Jong-un, political parties, party system

Формирующие источники и современный имидж политических партий и политической культуры в Корейской Народно-Демократической Республике

Резюме

Краткое описание: Корейская Народно-Демократическая Республика – это страна с очень специфической политической культурой и беспримерными механизмами функционирования “партийной системы”. Статья призвана показать причины их формирования в их нынешнем виде и, возможно, еще важнее – источники и последствия подчинения граждан. В нем представлено характерное понимание демократии и восприятия политического плюрализма, что вовсе не является желательной ценностью, и вместо этого прославляется единодушие всей нации. Вопреки распространенному мнению, есть и другие политические группы с представителями в парламенте, помимо правящей Корейской рабочей партии в Северной Корее. Поэтому генезис их создания и профиль были представлены. В тексте также анализируется их реальное значение и влияние на партийную систему и политику КНДР, а также на то, может ли нынешняя ситуация существенно измениться в ближайшем будущем, а также рассматривается возможность участия граждан в самостоятельной политической деятельности.

Ключевые слова: Северная Корея, Корейская рабочая партия, Ким Чен Ын, политические партии, партийная система